

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

XII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM – 2018. FEBRUÁR 4.

Ökumenikus áhítat – Alsónémedi / 2018. január 28. — református templom

Ökumenikus imahét 2018

Az ideai együttlétünk fő gondolata Mózes hálaéneke, amikor így imádkozik: „*jobbodat, Uram felmagasztalta ereje... e népet, melyet megváltottál, irgalmadban vezetted...*” (Móz. II. 15,6; 12.) – Mózes akkor hálálkodik, amikor látta, hogy az Isten megmutatta dicsőséges nagyságát. – Ő ugyanis tanúja volt népe sanyarúságának, de annak is, hogy az Isten hogyan szabadította ki az egyiptomiak rabságából – tudjuk ugyanis, hogy milyen nehezen ment mindez; és amikor végre elindulhattak új hazájuk felé, az egyiptomiak „megbánták”, hogy elengedték őket és utánuk mentek nagy hadsereggel és komoly hadi-felszereléssel és a Vörös-tenger közelében utól is érték őket, hogy visszavigyék az „ingyen munkaerőt.” –

Az Isten azonban most is, mint annyiszor már megmentette őket – ők „száraz lábbal” tudtak átkelni a tengeren, az egyiptomiak viszont mind odavesztek. – Effeletti örömeiben adott hálát Mózes a megszabadulásért, amit „*valószínűleg úgy énekeltek, hogy először Mózes énekelte egy-egy részét s azt azután a férfiak kara megismételte.*” – Mózes tehát természetesen tartotta, hogy a kapott jókért hálát adjon – sőt bizonyára a nép is, hiszen Vele együtt mondták a hála imádságát. – Csodálatos ez a folyamat, amikor az ember kifejezi pl. az imádság által imádatát, hódolatát Teremtője iránt. – A mindenkori papi imádságban, a szent Zsolozsmában következetesen hálával imádkozunk, hogy az Isten a világot „*egykor végtelen hatalmával megteremtette; jóságában a megváltás által újjáalkotta, és szeretetében megszentelte.*” – Hányszor és hányszor tanúi lehetünk az Ószövetségben is; a két Szövetség határán is, de a legújabb kor eseményeiben is, hogy a készséges emberek milyen szép imádságokkal fordulnak Teremtőjük felé. – A teljesség igénye nélkül, gondoljunk a nagy imádkozókra – akár Judit imádságaira gondolunk, akár Eszter imádságára, akár Dániel imádságára; de gondolhatunk a Szűzanya, Mária Magnificat-jára; Zakariás hálaénekeire, vagy az ősz Simeon hálájára is. – Ők mindnyájan nem egyszerűen egy „etikai követelménynek” tettek eleget amikor imádkoztak, hanem a lelküket is Istenre irányították. – S ha valakinek ez mind nem volna elég, gondoljunk a jóságos Üdvözítőre, Aki sokszorosan, és hosszasan tudott imád-

Krisztus bemutatása a templomban
Gyertyaszentelő Boldogasszony—február 2.

kozni s imádságaiban

az Atyát megdicsőíteni – olyannyira, hogy apostolai megkérték Őt: „*Urunk, taníts minket imádkozni!*” – Gondolhatunk itt Főpapi imájára, de az utolsó vacsora hála imájára is; gondolhatunk arra is, amikor egy alkalommal a tanítványok is megpróbálták ördögöt űzni és az nem sikerült; ezért megkérdezték a Mestert: „*nekünk miért nem sikerült?*” – Ő azt válaszolta, „*mert ez igen makacs fajta; nem úzhető ki csak imádság és böjt által!*” – Ő szívesen vette a hálálkodást is, ami legegyszerűbben az imádság által valósult meg. – Gondoljunk csak a tíz leprás gyógyítására, amikor egy, azaz egy ment hálát adni a gyógyulásért – az Úr Jézus szavá tette: „*hol a többi kilenc? Nem akad, aki hálát adjon, csak ez az idegen?*” – Jól tesszük, ha csatlakozunk szentmisénk dicsőítő énekéhez, amit ünnepélyes alkalmakkor imádkozunk: „*dicsőítünk Téged, áldunk Téged, imádunk Téged, hálát adunk Neked nagy dicsőségedért... mert egyedül Te vagy a Szent, Te vagy az Úr, Te vagy az egyetlen Főlség...!*” Ebben az a csodálatos, hogy nem nekünk kell megfogalmazni, mit is mondjunk, adva van, csak csatlakozni kell hozzá őszinte lélekkel; de csatlakozhatunk korunk sok Isten ismerő és tisztelő embertársunkhoz pl. ahhoz a Főorvoshoz, Aki pár évvel ezelőtt a fejemet operálta és azt mondta: Ő „*Isten eszköze; az Ő operáló kését az Isten vezérli!*”, de gondolhatunk arra professzorra is, Aki a műtét előtt imádkozik, mert tudja, hogy az Ő sikere az Isten műve – érzik a betegek is, akik a bonyolult esetekben is mernek Rá hagyatkozni – erről a napokban hallottam. – Nagy feladatot rótt ránk jóságos Üdvözítőnk, amikor kimondta legalapvetőbb küldetésünket: „*tanúim lesztek a föld legvégső határáig!*”- Ennek csak alázatos, imádságos lélekkel tudunk eleget

tenni - amikor imádkozunk, kérjük, „*minden imádságunk és munkánk, Urunk Veled kezdődjék és Általad végződjék!*”, hogy ne szavak legyenek, hanem valóság, amiért így imádkozunk: „*szeretet Istene, Te képedre és hasonlatosságodra teremtettél és megváltottál minket Krisztusban. Légy most velünk, tégy alkalmassá arra, hogy szeressük felebarátainkat ... adj nekünk új szívet és új lelket, hogy a Te békességed szolgálói legyünk!*” – AMEN.

Pekker Imre plébános

B-év: Újév Ünnepe – Január 01.—Az új esztendő első napján - a kezdeti órákban először is hálaalkodunk a jóságos Istennek, hogy engedte megélni ezt az új napot; sőt az új esztendőt is! – Tesszük ezt ahhoz hasonlóan, amint a Sz.v. Ú. énekeskönyv 256. éneke fogalmaz: „*Mikor reggel lelkem újra éled, Isten előtt hajtok előbb térdet. Édes nékem az Urat dicsérem, Ki új napot engedett megérem! ... két kezemet összeteszem kérve; föltekintek a jóságos égre, Istenemet magasztalom, áldom, hiszen annyi kegyességét látom!*” (1 és 4. vsz.) – Most méginkább dicsérhetjük Őt, mert nemcsak új napot, hanem új évet is kezdhetünk. – Jól tesszük, ha mindjárt a kezdet-kezdeten áldását kérjük; mindenki számára: „*Áldjon meg és oltalmazzon az Úr; ragyogtassa rád arcát az Úr, s legyen hozzád jóságos; fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzen neked üdvösséget!*” – így lesz jó kezdete ennek az évnek és reményünk szerint: „*a jó kezdet, fél siker!*” – ahogyan főseink szólás-mondása is tartalmazza. – Imádkozhatunk a 66. Zsoltár fohászaival is: „*Könyörüljön rajtunk az Isten, és áldjon meg minket; ragyogtassa fel arcát fölöttünk!*” – A lényeg az most, hogy nem a magunk erejében, lehetőségeiben... bízunk, hanem Isten áldását kérjük még jó szándékainkra is, jó törekvéseinkre is! – Számíthatunk Isten jóságára és arra, hogy alázattal fordulunk Hozzá, nem hogy magunkra minket, hiszen azért küldte most ünnepelt Fiát hozzánk hasonló testben közénk, hogy segítsen Általa. – Közbenjárót is ajándékozott a világnak - az Átala kiválasztott és megtisztelt Szűzanyában, az Isten-anyában, hogy érezhesse minden ember az Ő közbenjárását, pártfogását. - Érezzük, hogy szükségünk van ezekre a megszentelt dolgokra, ha méltóképpen akarunk élni az új, kegyelmi esztendő sok lehetőségével. – Most, a kezdet kezdetén vonjuk le az eddigiek következtetéseit! – Mindent, ami eddig jó volt, őrizzünk meg és „gyarapítsuk”, ami pedig „javításra szorul”, ne késlekedjünk jobbra tenni! – Hogy ne kelljen önmagunk előtt is szégyenkezni, ha őszintén szembe-nézünk önmagunkkal: „*életemnek mennyi hűtlen, elhibázott napja volt!*” – Lehet, hogy sokat kell küzdenünk a rossz ellen és a jóért, de abban a tudatban tegyük, hogy helyes dolgokra fordítjuk időnket és erőfeszítéseinket, hogy megmaradjunk „*történelen a hitben... hűségben a kitartásban és a reményben, és rendíthetetlenek a szeretetben!*” – Isten irányítsa napjainkat és tetteinket; hallgassa meg kéréseinket...; hogy ezek által bennünk valóságáig legyen a mai Ünnepe vesperésának fohásza: Közénk jött Jézusunk, „*Te hozzánk hasonló lettél, engedd jóságosan, hogy mi is egyre hasonlabbak legyünk Hozzá!* ... *Te azért jöttél, hogy megdicsőíts minket, engedd, hogy minden nap dicsőítsünk Téged hitünkkel és életünkkel!* ... *Te földi életünk részese lettél, tégy minket mennyei Országod polgáraivá!*” – Nem tudhatjuk, hogy emberileg mit hoz számunkra az új év, de, ha Isten segítségét kérjük és ráhagyatkozunk, történjen bármikor bármilyen megőrizhetjük legnagyobb kincsünket, halhatatlan lelkünket. – Az legyen számunkra a leg-szebb újévi ajándék, ha az új esztendő minden napján mindent Isten tetszésére teszünk!

Vízkereszt Ünnepe – Január 06. - Ezen a szent Ünnepen mindenképpen megemlékezünk a napkeleti bölcsek látogatásáról és Heródes király kegyetlenkedéséről is. Malakiás próféta szövegében olvassuk: „*megjelent a mi Urunk, Istenünk: Ő a Királyunk, Ővé az erő és a hatalom!*” – Emlékezhetünk arra, hogy a megtestesülés éjszakáján Isten „gondoskodott” arról, hogy a pásztorok értesüljenek az örömhírről: megszületett az Üdvözítő; most egy másik ember-csoport értesülhetett erről a jó hírről: a napkeleti bölcsek, akik a pogányok képviselőinek is tekinthetők. – Érdemes elgondolkozni azon, hogy milyen csodálatosan gondoskodott az Isten arról, hogy Szent Fiának földre-jövelete az egész világ számára öröm legyen; először a pásztorok, a hívó emberek képviselői, majd a bölcsek, a pogányok képviselői értesültek a jó hírről. – A pásztorokat a mennyei fényesség vezette a kis Jézus-hoz; a bölcseket a betlehemi csillag. – Valóra vált Izajás jóvondolása: „*Jeruzsálem (világ) kelj föl és tündökölj, mert elérkezett világosságod és az Úr dicsősége ragyog fölötted!*” ... *népek jönnek világosságodhoz, királyok a benned támadt fényességhez... fiaid messze, távolból érkeznek...*” – Isten jósága arra indít bennünket, hogy szívből imádkozzuk a 71. Zsoltárt: „*hódoljon Előtte, Istenem a föld minden nemzete!*” – Tudatosítani kell ezt a gondolatot, mert a körülmények igazolják, hogy nem mindenki számára természetes ez! – Heródes nemcsak a közömbös emberek „megtettesítője”, hanem a rosszindulatúaké is. Ő nem egyszerűen „félvállról veszi” a történeteket, mint a betlehemiék, Ő gyilkos szándékokat táplál magában, amit igyekszik is végrehajtani. Bár értesül a jó hírről, hogy Isten jósága elérkezettnek tartotta, hogy elküldje a Messiást; számára az írástudók és a főpapok a prófétai jóvondolást egyértelművé teszik: „*te, Betlehem, Júda földje, bizony nem vagy a legkisebb Júda nemzetsége között, mert belőled jó ki a Fejedelem, Aki Pásztorra lesz népemnek...*” – mégis csak színleli a véleményét: „*én is elmegyek, hogy hódoljak Előtte.*” – Mondja, de nem megy – a bölcsek viszont „*miután meghallgatták a királyt, elindultak*” és meg is érkeztek; sőt amikor megtalálták a Gyermeket, „*földre borulva hódoltak Előtte...*” – készségüket Isten íránt az is bizonyítja, hogy nem mentek vissza Heródeshez, „*más úton tértek vissza országukba.*” – Ennyi szép példa nyomán, mi is legyünk azon, hogy hagyjuk, hogy Uruk vezessen az igaz hit világosságával! – A napkeleti bölcsek ajándékokkal: arannyal, tömjénnel és myrrhával kedveskedtek a kicsinynek látszó Üdvözítőnek, mi kedveskedjünk Neki a hit aranyával, az imádság tömjénjével és az áldozatos szeretet mirrhájával! – A bölcsek hosszú, fáradságos utat tettek meg azért, hogy találkozhasanak a kicsi Jézussal, Heródes ettől kisebb fáradságot sem vállalt, mi a jobbik részt vállassuk nap, mint nap, hogy „*földi zarándokutunk végén eljuthassunk Hozzá!*” – Bizonyára sok nehézséget kell „leküzdeni”, miközben Feléje igyekezzünk, de vezessen egy csodálatos érzés, a hálnak érzése: „*hálnak az Eucharistiáért, az Egyházért és a Szűzanyáért...*” magyarságunkért!

Uruk megkeresztelkedése – Január 07.—Szent liturgiánk egyik meghatározó részében (temetés alkalmából) így imádkozunk: „*emlékeztessen a szenteltvíz keresztségünkre és Krisztusra, Aki szenvedésével, halálával és feltámadásával megváltott minket!*” – A mai napon, amikor Uruk megkeresztelkedésének Ünnepe tartjuk, különösen fontos ezt emlegetni, hiszen Ő megszentelte a keresztesz szent cselekményét; méltóságot adott neki és a későbbiek folyamán kifejezte szükségességét. – Keresztelés volt már előbb is, hiszen Keresztelő János is keresztelt; bár kifejezte: „*én csak vízzel keresztelek, de köztetek van már, Aki Szentlélekkel fog keresztelni!*” – A keresztelés nagyjelentőségű lesz, amikor az Úr Jézus kimondja: „*aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözül!*” (Mk. 16,16) – Külön rendelkezik az Üdvözítő a keresztelés fontosságáról – a feltámadása utáni időben: „*menjete az egész világra, tanítsatok minden népet; kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében...*” – A Mester a keresztelés által akarja az embert méltóvá és kedvesé tenni az Isten előtt; hogy mindenkire vonatkozzék Izajás gondolata: „*a megroppant nádat nem törí össze, a piszlákoló mécsbelet nem oltja ki...*” – a keresztség által valósulhat meg mindenki számára ugyancsak az izajási gondolat: „*Én, az Úr hívtalak meg igazságban, Én fogtam meg kezéd, és Én formáltalak!*” – A szent keresztség által teszi Isten testvérré a sok embert a világon, akire a keresztesz által „*ráragyogott Krisztus fényessége*” hogy mindenki járhasa életűtját a „világosság fiaként.” – Az által is kifejezi atyai jóságát, hogy a keresztesz által eltünteti a különbözőséget ember és ember között; erről beszél Szent Pál a galatákhöz írt levelében: „*Krisztust öltétek magatokra! Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert ti mindnyájan egy személy vagytok Krisztus Jézusban!*” (Gal. 3, 28 -) – Meghatódottságunkat növelje az a tudat, hogy keresztelések által hány és hány új élet kezdődött! Valóban megtörtént sok esetben az „újászületés.” Gondoljunk csak Saul esetére, aki megkeresztelkedése után Szent Pállá lett! – vagy az etióp udvarnokra, aki megkeresztelkedése után boldogan tért vissza hazájába! (Ap.cs. 8, 36 -) – Számos csodálatos esemény történt már a keresztesz szent eseménye után, amire az Úr Jézus mondása érvényes: „*boldog a szem, amely látja, amit ti láttok, mondom nektek: sok próféta és király szerette volna látni, amit ti láttok, de nem látta, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallotta.*” (Lk. 10, 23-24) – A szent keresztesz ajándéka felelősséget is ró a megkereszteltre – hiszen az Úr Jézus világosan kimondja: „*tanúim lesztek a föld végső határáig!*” (Ap.cs. 1, 8) – Mindnyájunknak érezni kell a súlyát Megváltónk mondásának: „*Nem ti választottatok Engem, hanem Én választottalak titeket, hogy életetek gyümölcsöző legyen és maradó legyen!*” – Azon igyekezzünk, hogy ne kelljen bennünk „csalódnai” értünk megtesésült, szenvedett és feltámadt Üdvözítőnknek! Nap, mint nap komolyan kell keresni az alkalmat, hogy „megszívleljük „*ami helyes és jó, és járjunk mindig Isten parancsainak útján!*” (Bef. Szer.)

Évközi 2. Vasárnap – Január 14.—1957-ben adták ki Rómában azt az Újszövetségi Szentírást, amit Békés Gellért és Dalos Patrik Atyák „görög eredetűből”, fordítottak és ebben Szent Pál apostol a Zsidókhöz írt levelében ezt írja: „*...többféleképpen és különböző módon szólott hajdan Isten a próféták útján az atyákhöz, a végső korszakban Fia által szólott hozzánk...*” (Zsid. 1, 1 -2) – Hihetünk Szent Pál szavainak, hiszen Ő megtérés és megkeresztelkedése előtt „buzgó” farizeus volt és korának leghíresebb iskolájában – Gamálielel Intézményében tanult. – Jól ismerte tehát az Írásokat és hitelesen továbbította. Ezekben Istenről hiteltérdelemről úgy beszél, mint Aki „*a megroppant nádat nem törí el; a füstölög mécsbelet nem oltja ki!*” (Iz.) és Aki „*nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen!*” (Ez.) – Aki szinte rimánkodik: „*népem, ne légy keményszívű!*” (Zs.) – Aki könyörölni akar megbeszedett lelkű teremtményein, Aki nem azért teremtette őket, hogy megvonja tőlük lehetét, hogy megsemmisüljenek, hanem „*Egyszülött Fiát adja, hogy éljünk Általa!*” – Most is arról beszél a szentmise Olvasmánya, hogy szól az Isten, szólítja szolgáját, Sámuel. – Tudnunk kell azonban, hogy nemcsak egyeseket szólít az Isten, hogy Őt képviseljék, hanem mindenkit; mindenkit hív a jóra, a szépre, a tökéletesre, az egyre tökéletesebbre. Szavait testi és lelki értelemben kell értelmeznünk! – Testi értelemben hív és vár mindenkit - akár a tudomány, akár a technika, akár a művészetek által – hogy „gazdagítsa” és egyre tökéletesebbre segítse övét. – Leleki értelemben pedig – a teljesség igénye nélkül – olvasgassuk figyelmesen Szent Pál apostol ehezusiakhoz írt levelét, amiben ezeket mondja: „*áldott legyen az Isten, Urunk, Jézus Krisztus Atyja, Aki Krisztusban minden mennyei áldással megáldott minket!*” (Folytatás a(z) 3. oldalon)

Benne választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk Előtte. Szeretettel eleve arra rendelt, hogy akaratának tetszése szerint Jézus Krisztus által fogadott fiaivá legyünk...”(Ef.- 1, 3-6.) – Keresztény méltóságot szánt tehát mindenkinek, amiről ugyancsak Szent Pál a Kolosszei levelében így beszél: „Ó kiragadott minket a sötétség hatalmából s áthelyezett szeretet Fia Országába. Benne van (vére által) megváltásunk, bűneink bocsánata... hogy Benne lakjék az egész teljesség, s hogy Általa békítsen ki Magával mindent , ami akár a földön, akár a mennyben

van...” (Kol. 1, 13-20.) – Ekkora és ennyi isteni jószág tudatában helyesen csak azt mondhatjuk, amit Sámuel mondott Heli főpap biztatására: „szólj, Uram, hallja a Te szolgád!” – Mi is sokszorosan tapasztaljuk Isten üzeneteit – nem egy főpap szavai nyomán, hanem az Ő legkülönbözőbb megnyilatkozásai által, s ha ezeket a körülöttünk lévő körülmények a maguk zajával igrágyeskenek is „elnyomni”, mégis jól válaszoljunk Neki, Aki a legfőbb Jóakárója emberségünknek! _ ne csak mondjuk, mint Sámuel: „szólj, Uram, hallja a Te szolgád!”, hanem amire hív és vár, tegyük is meg!

Évközi 3. Vasárnap – Január 21.—Sok évvel ezelőtt – amikor még „missziós-atyák” járták az Egyházközsegeket és egyhetes lelki programokat tartottak –ennek emlékére vannak sok helyen az úgynevezett missziós-keresztek – az egyik missziós-anya minden beszédét így kezdte: „*egyetlen a lelkem, várja őt az ég; megmenteni időn, ki tudja lesz-e még? ...*” – Ez jutott az eszembe, amikor a mai Vasárnap szent Olvasmányai – szentírási üzenetei – valami hasonlóra emlékeztetnek. – Az Olvasmányban – Jónás próféta könyvében – Jónás küldetéséről, húzódozásáról és végül is a niniveiek őszinte bűnbánatáról van szó. – Amennyiben Jónás „ellenszegülésére” gondolunk, érdemes „eltűnődni” azon, mi történt volna, ha Jónás nem megy el és nem prédikálja az Isten üzenetét, nem ébreszti rá a bűnös város lakóit bűneikre és azok következményeire! – Érdemes azon is elgondolkozni, hogy mi történt volna, ha a lakosok „elengedik a fiúk mellett” a figyelmeztető szót! – Könnyű kitalálni, mi következhetett volna és hiábavaló lett volna Isten irgalma; megbocsátó szeretete. – Így azonban „célba ért” minden; jó célba; olyannyira, hogy később az Úr Jézus példaként említi a niniveiek magatartását, amikor arról beszél, hogy „*az ítélet napján megjelennek majd a niniveiek és elítélik a megátalkodottakat, mert ők megtértek Jónás prédikációjára...*” – amint az Úr Jézus tanítja, az Ő megváltói tevékenysége bizonyítja, hogy amikor Róla van szó, Jónásnál nagyobbról van szó! – Az Ő mások is – a mai alkalommal többszörösen is „sürgeti” az odafigyelést – amint a szentmise könyörgése mondja, hogy „*minél több jót tegyünk!*” – és mindezt azért, mert „*közel már az Isten Országá!*” (Mk. 1, 15) – Egyértelműen kitűnik, hogy jószágos Üdvözítőnk mindenkit hív és vár a jóra – és jól teszünk, ha készségesen válaszolunk Neki rá! – Meghívása egyértelmű a szent Evangélium történetéből: ezúttal nem a kíváncsi emberek „öszönös” csatlakozásáról van szó, mint egy héttel korábban; ezúttal az Úr Jézus szólítja meg és hívja a tanítványokat: „*Jöjjetek Velem!*” – mintha egy későbbi kijelentésének „előzetese” volna a meghívás: „*ne ti választottatok Engem, hanem Én választottalak titeket!*” – Ma is mindig hív és vár az Üdvözítő mindnyájunkat, hogy tartsunk bűnbánatot, mint a niniveiek – tudunk kell, hogy mindnyájunkat megkísért a „világ bűne” – ezer és ezer formában – a legkevesebb, hogy belátjuk, „nem vagyunk tökéletesek!”, de azt is tudatosítjuk magunkban, hogy ez még nem mentség – mert az értünk emberré lett Üdvözítő, Aki szavával és példájával tanít, azt akarja, hogy ne mentegetőzzünk, hanem megértjük szeretetét és „*igaz bűnbánatra induljunk!*” – Azt akarja, hogy Őt kövessük, Aki „*a világ Világossága!*” és ne késekedjünk beismerni, hogy aki Őt követi „*nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága!*” (Jn. 8, 12 -) – Mindezeket addig kell megtennünk, amíg van rá időnk! – nem hálás dolog „elodázni a tennivalókat!” – különösen azon az áron, hogy Isten ügye vagy az emberek kívánsága és érdeke érvényesül! – Ne legyen kétséges, hogy akkor cselekszünk helyesen, ha „*minden földi kincsnél többre tartjuk az Ő követését és az abból fakadó kegyelmi életet!*” – még akkor is, ha az élet „bajokkal, betegséggel vagy anyagi gondokkal próbára tesz minket!”

Évközi 4. Vasárnap – Január 28.—Jóságos Istenünk bőkezűen árasztja áldását, szeretetét ránk, emberekre. Nagy Szent Vazul egyházatyja hosszasan sorolja, hogy mi mindent kapunk Tőle; Vele együtt – a teljesség igénye nélkül magunk is megállapíthatjuk, hogy milyen nagy ajándéka, hogy saját képére és hasonlatosságára teremtettek vagyunk; halhatatlan lelkünk van és amikor nem tudunk elegendőképpen hálásak lenni Iránta – bűnt követünk el, sokszorosan megbocsát – beigazolva, hogy „nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen.” – Sokszorosan hívja és várja a mindenkori embert, hogy „járjon az Ő világosságában.” Meg kell emlékeznünk arról is, amit a sok-sok emberi lehetőség hordoz magában. Alljon előttünk Dávid király esete! Amikor bezionosodik, hogy nem ő, hanem fia, Salamon fog templomot építeni az Úrnak, ezeket mondja fiának: „*magam szerettem volna fölépíteni a hajlékot az Istennek, ezért sok dolgot összekészítettem hozzá*” hosszasan sorolja, hogy mi mindenről van szó, majd hozzát teszi, hogy gondoskodott arról is, hogy megfelelő szakemberek dolgozzák fel ezeket, akik értenek nemcsak az építéshez, hanem, akik művészién meg tudják munkálni a különböző dolgokat; s így van ez manapság is; mindenre „rendel” megfelelő embereket; s ezek a mindennapi élet dolgai; lelkileg is messzemenően gondoskodik rólunk. – Hányszor mondhatná akár nekünk is: „nem ítélek el; menj, de többé ne vétkezzél!” – Szent Pál apostol ezeket és a sok hasonló dolgot kincsnek nevezi, amit „*törékeny cserépedényben hordozunk.*” – Meg kell állapítanunk magunkról, hogy nem mindig tudjuk Őt „*egész lelkünkkel imádni*”, nem mindig tudunk Neki szolgálni; nem mindig tudunk Őrá hallgatni; nem mindig tudunk ragaszkodni az Úrhoz feddhetetlen étellel. Mindez az ördög munkája bennünk és körülöttünk, aki most is ősi ellenségként igyekszik magának „beszervezni” az embert. Így volt ez a kezdet kezdetén is, amikor az első bűnre csábította öszületeinket; így látta ezt Szent János apostol a Napba-öltözött Asszony esetében is; így volt Kafarnaumban is, amikor az Úr Jézus kiüzte az Evangélium tanúsága szerint a megszállottból, amikor az „*így kiáltott fel: Mi közünk egymáshoz, Názáreti Jézus!... tudom, ki vagy: az Isten Szentje!*” – Az Úr Jézus nem fogadja el tőle ezt „elismerésként.” – Ő azt akarja, hogy ne az ördög tegyen Róla tanúságot; övéitől várja, hogy készségükkel, alázatukkal dicsőítsék Őt – amikor hitük és jócselekedeteik által fejezik ki hálájukat Iránta és, ha jön a kísértő, mint Őmaga a pusztában visszautasította minden próbálkozását, mindenki tegye meg ugyanezt, tudva, mennyire igaz a szentjános megállapítás: az ördög mindenkit a „leggyengébb pontján” akar törbe csalni – a szemek kívánsága; a test kívánsága és az élet kevésége által. – Mivel nagyon is komolyan kell venni Szent Péter szavait: „*ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszán körüljár és keresi, kit nyeljen el!*”- szívvél-lélekkel azonosuljunk a hajdani „Leo imádság” szavaival: „*szent Mihály főangyal védelmezz minket a küzdelemben! A sátn gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérünk, parancsoljon neki az Isten! Te pedig, a Mennyei Seregek Vézére a sátn és a többi gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére!*”

Babits Mihály: Balázsolás

Szépen könyörgök, segíts rajtam, Szent Balázs!
Gyermekkoromban két fehér gyertyát tettem keresztbe gyenge nyakamon s úgy néztem a gyertyák közül, mint két ág közt kinéző ijedt őzike.
Tél közepén, Balázs-napon szemem pislogva csüggött az öreg papon, aki hozzád imádkozott fölém hajolva, ahogy ott térdeltem az oltár előtt, kegyes szokás szerint, s diáku dűnyögve, amit sem én, s ő se jól értett. De azért te meghallgattad és megóvtad gyermeki életem a fojtogató torokgyíktól s a veszedelmes mandulák lobjaitól, hogy fölhöven félszáz évet megérjek, háladatlanul, nem is gondolva tereád.
Óh ne bánd csúf gondatlanságom, védj ma is, segíts, Sebasta püspöke!
Lásd, így élünk mi, gyermek módra, balgatag, hátra se nézünk, elfutunk a zajló úton, eleresztve kezetek, magasabb szellemek – de ti csak mosolyogtok, okos felnőttek gyanánt.
Nem sért ha semmibe veszünk s aztán a bajban újra visszazaladunk hozzátok, mint hozzád ma én reszkető szívvel... Mosolyogj rajtam, Balázs! ki mint a szepegő kamasz, térdeplek itt együgyű oltárod kövén – mosolyogj rajtam, csak segíts!
Mert orv betegség öldös íme engemet és fojtogatja torkomat, gégém szűkül, levegőm egyre fogy, tudóm zihál, s mint aki hegyre hág, mind nehezebben küszva, vagy terhet cipel, kifulva, akként élek én örökös lihegésben. S már az orvosok kése fenyeget, rossz nyakam fölvészni, melyet hajdan oly megadón hajtottam gyertyáid közé, mintha sejtettem volna már... Segíts, Balázs! Hisz a te szent gégédet is kések nyiszálták, mikor a gonosz pogány kivégzett: tudhatod, mi az!
Te ismered a penge élet, vér ízét, a megfeszített perceket, a szakadt légszó gör-cseit, s a fulladás csatáját és rémületét. Segíts! Te már mindent tudsz, túl vagy mindenem, okos felnőtt! Te jól tudod, mennyi kint bír el az ember, mennyit nem sokall még az Isten jósága sem, s mit ér az élet... S talán azt is, hogy nem is olyan nagy dolog a halál.

Ökumenikus imahét 2018 - katolikus templom

A református egyházközség Csengettyű-zenekara

2018-01-21 Ökumenikus imaalkalom imádsága

Áldás, békesség! Dicsértessék a Jézus Krisztus! Mindnyájan egyik legyének!

A próféták számos alkalommal emlékeztették Izrael népét az Istennel kötött szövetség követelményére, arra, hogy a különböző társadalmi csoportok közötti kapcsolatot az igazságosság, a könyörület, az irgalom és az együttérzés hassa át. Amikor Jézus arra készült, hogy a saját vérevel pecsételje meg az újszövetséget, az Atyához intézett buzgó imádságában ezt mondta: „hogy mindnyájan egyik legyének, ahogyan Te Atyám én bennem és én tebennem, hogy ők is bennünk legyének, hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem.”

Amikor a keresztények felfedezik egységüket Jézusban, részt vesznek Krisztus megdicsőülésében, ugyanazzal a dicsőséggel, amely az Atya jelenlétében az övé volt, mielőtt a világ létrejött.

Pekker Imre atya köszönti Szappanos Zoltán lelkipásztort Urat

Köszönjük Neked Mennyei Atyánk, hogy ismét együtt imádkozhattunk református testvéreinkkel itt az Isten házában Tehozzád, Teremtő Istenünkhöz. Eléd hozzuk imádságunkban azokat a keresztény testvéreinket is, akik ezekben az időkben üldözést szenvednek a hitükért. Krisztus követőiként elköteleztük magunkat az élet kultúrája és embertársaink szolgálata mellett. Ha megerősödik Krisztus jelenléte közöttünk, hiteles tanítványaiként hozzájárulunk a szeretet civilizációjának megvalósulásához, amely az egyetlen lehetséges válasz az ember boldogságvágyára. Van, amit ezért mindnyájan megtehetünk, szegények, gazdagok, idősek, fiatalok, egészségesek, betegek. A következő imát azért mondjuk, hogy e nehézségek között megszülethessen a mi korunkban az emberhez és Istenhez méltó új világ! Urunk! Istenünk! Te nálad van az élet forrása, a Te fényedben látjuk a világosságot. Jóságod tartsa meg kik tisztelnek Téged! A tiszta szívűeket őrizd meg hűségedben! Az Atya a Fiú és Szentlélek nevében.

Mindenható Istenünk! Áldunk Téged mindazokért az adományokért, amelyeken keresztül elvezettél bennünket Szent Fiadhoz. Szent Fiadon keresztül a Szentlélek erejében a Te Szentháromságos közösségedbe. Áldunk Téged Atyánk, hogy nekünk adtad ezt a gyönyörű földet. Itt Európa közepén a Kárpát medencében oly csodálatos keretét telepítettél nekünk. Köszönjük, hogy ebben találhattunk meg Téged! Óh, Istenünk! Vigyázz ránk, hogy el ne herdáljuk ezt az örökséget! Adj nekünk értő, szerető szívet, hogy felismerjük akarodat, mit vársz el tőlünk! Adj nekünk bátorságot, hogy tudjuk azt, követni és adj nekünk erőt, hogy ki is tudjunk tartani bármiben támadás érne bennünket.

Ne hagyj, hogy elhagyunk Téged és e csodálatos földet, e csodálatos kultúrát csodálatos hitet, amit adtál nekünk! Mindenható Istenünk! Kérünk, bocsásd meg gyöngeségeinket, Szent lelked erejével, Szent Fiad által vezess el minket abba a boldogságba, amelyet Te készítettél nekünk! Amen.

Urunk Jézus Krisztus az emberi nem Megváltója, tekints ránk, a Tied vagyunk s a Tied is akarunk maradni, hogy azonban Veled szorosabb összeköttetésben lehessünk, hogy mihamarabb visszatérjenek az Atyai házba, hogy éhen és szomjan el ne pusztuljanak. Légy Királya Urunk azoknak is, akiket tévedés ejtett meg, vagy szakadás tart elszakítva. Hívd vissza őket az igazság kikötőjébe és a hit egységére, hogy rövidesen egy akol és egy pásztor legyen. Adj Urunk egyházadnak biztos és teljes szabadságot. Minden népnek békességet és rendet. Tedd, hogy az egész földkerekség egy szóztóttól visszhangozzék: Legyen dicséret az Isteni Szívnek, mely által üdvösségünk támadt, övé a dicsőség és a tisztelet mindörökké. Amen.

A következő történetben mélyüljünk el és a saját életünket adjuk oda Jézusnak:

A református egyházközség énekkara

Özv. Szlovicsák Balázné imádsága

íme, ma mindegyikünk önként a Te Szent Szívvednek szenteli magát. Sokan nem ismertek még meg Téged. Mások parancsaidat megvetve visszautasítottak. Könyörülj mindnyájunkon jóságos Jézus és vonj a Te szívedhez mindenkit.

Köszönet a felszolgálásban való segítségért!

Szappanos Zoltán lelkipásztor úr

Kiss Ferenc kántor úr

Ökumenikus imahét 2018 - református templom

Bárkába szállt s tanítványai követték. Egyszerre csak nagy vihar támadt a tavon úgy, hogy a hullámok elborították a bárkát. Ő aludt. Fölkeltették és kérték: „Uram ments meg minket, elveszünk.” Jézus szemükre vetette: „Mit féltek kicsinyhitűek?” Azután fölkelt, parancsolt a szélnek és a víznek és nagy nyugalom támadt. Az emberek csodálkozva kérdezték: „Ki lehet ez, hogy még a szélvész és a víz is engedelmeskedik neki?”

Jézusom! Beléptél az élet viharába. Minden ember bárkájába beszálltál. Jelen vagy, mert a neved Emmanuel, vagyis 'Velünk az Isten', 'Értünk az Isten'.

Ezért kélek most, jöjj el életembe! Lépj tudatomba és tudatalattimba. Az én életem csónakja is himbálózik. Lépj be nyugtalanságaimba és gondjaimba. Térj be Jézus lényem mélységeibe. Veszélyben vagyok. Kelj fel és parancsolj viharomnak, hogy csendesedjék le. Rendeld el az engem körülölelő, halálos hullámoknak ne fenyegetsenek! Csak egy szót szólj, hogy megnyugodjék szívem és képes legyen meghallani igédet, az Isteni szót!

Szállj be Jézus családom és az egész világ csónakjába is!

Könyörgéseink ébresszenek fel Téged!

Terjeszd ki kezed, hogy szélcsend legyen.

Jöjj el Uram Jézus! Jöjj el! Jöjj oda, ahol a legsebzettebb vagyok.

Jöjj el Jézus az életnek azon bárkáiba, amelyek rossz szokásokhoz, alkoholizmushoz, Kábítószerkehez, testi örömhöz vannak kötve és nem tudnak haladni

Jézus! Csendesítsd le a viharokat!

Add, hogy mindenki meghallja békét hozó hangodat.

2018. 01. 21.

Szlovicsák Balázsné

Agapé

Ökumenikus vasárnap 2018 01 28

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek miképpen volt kezdetben, most és mindenkor, és mindörökkön örökké Ámen.

Bevezetőként imádkozunk Steinbach József dunántúli Püspök úrnak az egyetemes imahétre írt imádságával! „Együtt adjunk hálát Jézus Krisztusért, a bűnbocsánat és az örök élet evangéliumáért! Tartsunk bűnbánatot együtt, mert rest a mi szívünk, hiteltelen a mi életünk, erőtlén a szavunk, és gyarló érdekek irányítanak bennünket Ámen!

A Történelmi Egyházakban ezekben a napokban közösen szolgálnak a lelkipásztorok, könyörögnek a körülöttünk élőkért, az országunkért még az ellenségeinkért is, erről szól az ökumenikus istentisztelet. A gyülekezet, az egyház ige nélkül nem érezheti Isten közelségét. A református Bibliaolvasó Kalauz alázatos iránymutató, vezérfonal, hogy a magunk naponkénti csendességében hogyan beszéljünk a mi Urunk Jézus Krisztussal. Éppen a mai ökumenikus napra szóló kérés, hogy hálaáldozatként ajánljuk fel szolgálatunkat a gyülekezet alkalmain. Hálaadással áldozz Istennek, olvassuk a Zsoltárok könyve 50. Fejezetében, de nekünk tanítványoknak nem elég csupán a szándék. Jézusnak nem a látszat a fontos, nekünk pedig ne az számítson, hogy mit szólnak majd az emberek. A mi küldetésünk Istennek köszönhető, és ezt a talentumot nem veheti el senki tőlünk! Néha úgy tűnik ez a munka hiábavaló, elégedetlenek vagyunk az eredménnyel amit Urunkért az Egyházunkért végzünk, de milyen jó hogy olyan lelkipásztorunk van aki a jóra biztat, akiben mi is bízhatunk, akit beiktatásakor ez az ige vezérelt:”Nem azt keresem ami a tiétek, hanem titeket magatokat kereslek.”Tisztelettel és megbecsüléssel tartozunk nektek, Isten elhívott szolgálóknak, akik segítenek nekünk a Krisztus követésben. Ebben az ökumenikus közösségben különösen jó érzés együtt imádkozni akárcsak gondolatban is.

Köszönjük az ígét a mi Urunk Jézus Krisztusnak amit a Jeremiás könyve 29. fejezete által küld nekünk.

Halljátok meg mit mond az Úr! **Megtaláltok engem ha kerestek, és teljes szívvel folytattok hozzám! Jóra fordítom sorsotokat, összegyűjtelek benneteket minden nép közül, és minden helyről ahoza szétszórtalak benneteket, mert csak én tudom mi a tervem veletek. Békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek. Nincs mitől félnetek mert minden időben az örökkévalóságban is veletek leszek.**

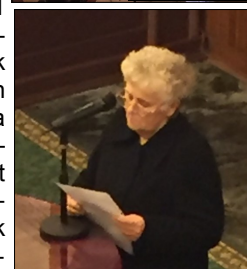
Köszönjük Urunk ezt a vigasztaló ígéretet amivel népedhez szól, köszönjük, hogy tanítasz, gyógyítasz bennünket! E gyülekezeteken melyek e helyre telepedtek, könyörülj Úr Isten, bővítsd rajtuk kegyelmedet!

Ámen!

Nagy Zsigmondné ref.gyül. tag

Akik a finom ételt elkészítették. Köszönjük fáradozásukat!

Nagy Zsigmondné

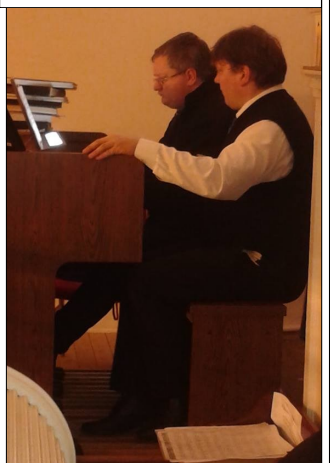

Pekker Imre atya

A katolikus egyházközség énekkara

„Ökumenikus orgonazene”
Manuál: református kántor,
pedál: katolikus kántor.

Tűzoltó-ünnepség. Az elmúlt vasárnapon ünnepelte meg 40 éves fennállását az alsónémedi-i önkéntes tűzoltótestület zászlószenteléssel egybekötve. Az ünnepség a róm. kath., majd a református templomban szentmisével és istentisztelettel vette kezdetét, majd dr. Csilléry Zoltán vm. II. főjegyző helyezte koszorút a hősök emlékére. Ezután a helybeli és a vendégcsapatok, valamint a leventék csapatai a sportpályára vonultak, hol a testület új zászlóját vitéz Csonotos Józsefné zászlóánya átadta megőrzésre a község vezetőjegyzőjének s a testületek és magánosok elhelyezték a zászlószökeket. Ezután az alsónémedi-i, alsódabasi, felsődabasi, ladánybenei, lajosmizsei, ócsai, örkényi és újharthyáni tűzoltótestületek s a leventecsapatok versenye következett. Az önkéntes tűzoltócsapatok versenyében első helyezést a vendéglátó alsónémedi község testülete nyerte, s megkapta a Sternberg és Társa tűzoltószergyár tiszteletdíját; egy gráci dugólétrát. Mint első díjat nyerte alsónémedi község ezüst serlegét, az ócsai; a Vármegyei Tűzoltó Szövetség ezüst plakettjét — mint II. díjat — az örkényi, a vm. Szövetség oklevelét pedig a felsődabasi testület nyerte mint III. díjat. A leventecsapatok között első lett az alsónémedi, mely a község önkéntes tűzoltótestülete által felajánlott ezüst serleget — mint első díjat — nyerte, második lett az ócsai levente-csapat — a vármegyei Tűzoltó Szövetség bronzpla-

kettjével díjazva, harmadik a lajosmizsei levente-csapat lett — elnyerve a Vármegyei Szövetség oklevelét. Verseny után dr. Csilléry Zoltán vm. szövetségi alelnök kiosztotta a 35, 30, 25, 15, 10 és 5 éves szolgálati érmeiket, a versenydíjakat és a versenyző tűzoltó és levente-csapatokhoz buzdító beszédet intézett. A versenyen ott láttuk Dinnyés Lajos és Dinich Ödön országgyűlési képviselőket, dr. Szánthó Pál járási főszolgabíró, vitéz dr. Czanik Géza szolgabíró, továbbá Boross Imre vármegyei szövetségi titkár, dr. Lantay István tb. szolgabíró, Hajós Emil járási, dr. Lukács Zoltán vármegyei tűzrendészeti felügyelőket.

kéntes tűzoltótestület Alsónémedin. Első elnöke Sztankovics János, titkára fia, László volt. A tagok közül 31-et a község szerelt fel. 1932-ben pedig jeles évfordulót ünnepeltek, méltó módon emlékezve az elődökre, jeles cselekedeteikre, melyről Pest-Pilis-Solt-Kiskun Vármegye Hivatalos Lapja tudósított. 1932-ben.

Források: Pest-Pilis-Solt-Kiskun Vármegye Hivatalos Lapja, 1932. október 6., Budapesti Hírlap, 1885. május 29 és 31., Arcanum Digitális Tudománytár, Balassa Iván (szerk.): Alsónémedi története és néprajza, Alsónémedi, 1980., Dr. Kisfaludy Katalin, Dr. Szabó Attila, Szőgyi Lenke: Alsónémedi XX. századi történelme, Alsónémedi, 2000.

Pest-Pilis-Solt-Kiskun Vármegye Hivatalos Lapja, 1932. október 6-án megjelent számában olvasható a közölt írás. 1932-ben már negyven éves volt az Alsónémedi Tűzoltó Egyesület. Az egylet alapítása idején sok nádfedeles épület, nagy halmokban összehordott széna-szalma volt a faluban, gyakorta voltak tűzeselek. A konkrét előzmény az 1885-ben történt nagy tűzvész volt, mikor is a község nagy része leégett:

„Óriási tüzet jelentenek lapunknak Alsó-Némedi községből, mely a fővárostól két órányira fekszik, Soroksáron túl. A tűz tegnap délután 3 órakeretkezett. 150 ház állt lángban rövid pár óra leforgása alatt. A község végpusztulása ez, mert a házak nádfedelesek, s mind áldozatul esnek a romboló elemnek.” - írta 1885. május 29-én a Budapesti Hírlap. Május 31-én pontosabb adatokkal szolgáltak: „Meg van állapítva, hogy 188 ház helyen 188 lakóház és 260 melléképület égett le.”

„A lakosság az alacsony árak miatt visszatartogatott terményében is tetemes károkat szenvedett. A tűzkár 160.000 frtot meghalad, ha ehhez vesszük, hogy a szőlőtermés elfagyott s e címen is mintegy 50.000 frt kárt szenvedtek, elképzelhető a nyomor, melynek ez emberek eléje néznek.”

„Nem hagyhatom megemlítés nélkül, hogy bár a községben a dohányzás szigorúan tiltva van s a tűzvész napján is e miatt 5 egyén volt büntetve, több helyütt találkoztam pipázó egyénnel, kik a figyelmeztetés és megdorgálás dacára sem hagytak azzal fel. — Az előjáróság, közegeivel nem képes e bajon segíteni, kívánatos volna, hogy e tekintetben a cirkáló csendőrök is szigorú utasítást nyerjenek s az áthágókat tartóztassák le azonnal.”

Ekkor fogalmazódott meg tűzoltó egyesület alapításának szükségessége is:

„Egy tűzoltó egyesület szervezésének szükségét mindenki belátva, Stankovics János jegyző ez irányban is megindította a mozgalmat” Végül is a tűzvészely leküzdésére csak 1893. április 10-én alakult az önkéntes tűzoltó egyesület.

MINDIG VELEM - A HARMADIK INTERJÚKÖNYV BEER MIKLÓSSAL

A népszerű Szeressek ott, ahol gyűlölnék és az Örömet hozzák, hol gond tanyázik kötetek folytatásaként november 8-án kerül a boltokba a sorozat legújabb része, Mindig velem címmel.

„Nagyon sok visszajelzést, bátorítást kaptunk az első két könyv megjelenése után. Mindez megerősített, mennyire fontos az evangélium örök igazságait a ma emberét foglalkoztató kérdéseken keresztül kutatni” – mondta el Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök a Réti Józseffel folytatott legújabb beszélgetésről.

A harmadik részt is személyes történetek, példabeszédek teszik színessé, olvasmányossá, miközben az új könyv az aktuális közéleti kérdések mellett olyan témákat érint, mint a hiteles kereszténység, a házassági problémák, az elhagyatottság, Isten szándéka vagy az utolsó ítélet.

A Mindig velem című kötet (és az első két rész is) megvásárolható Vácott a Káptalan Könyveskuckóban és a Lyra Könyvesházban, Budapesten az Új Ember és a Szent István Társulat boltjaiban, a váci püspöki hivatalban, valamint megrendelhető az interneten is a bolt.ujember.hu vagy a szitkonyvek.hu oldalon.

www.vaciegyhazmegye.hu

MÁRIA RÁDIÓ

Mária rádió imakör

Februári imaórákat 2018. febr. 5-én az esti szentmise után tartjuk a Szent Imre közösségi házban. Máriát köszöntjük egy szép énekkel. Rövid imádság és a Szentlélek hívó ének után teljes ráhangoltsággal, hálával és figyelemmel várjuk az újabb tanúságtévő testvérünk vallomását. Ennek átbeszélését követi a hozott ima-szándékaink átadása Égi Édesanyánknak, amely magába foglalja hálaadásainkat, kéréseinket, köszönetünket a kapott kegyelmekért. Mindezeket egy csodálatos litániába foglalva, amely a Szűzanyához szól. Majd hozott imádsággal megköszönjük Neki, hogy ma még itt lehetünk és együtt imádkozhattunk Hozzá.

Ima a családokért

Óh Jézus, add, hogy családjainkban béke és egyetértés uralkodjék, hogy tiszteletben tartsák az imát és Isten törvényét, és hogy a törvény megtartása ennek szeretetét is jelentse. Ó Jézus élj úgy minden keresztény családban, amint egykor Názáretben éltél. Tartsd meg szereteted által a család egységét minden pillanatban, és az örökkévalóságban. Oltalmazd, ó Jézus azt a családi békét, amely egyedül képes megnyihíteni az élet keserűségeit. (Szent XXIII. János pápa)

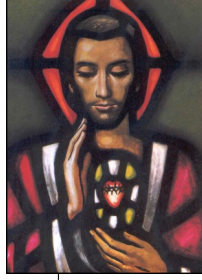
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

A következő közös imaórákat 2018 febr. 4-én vasárnap az esti szentmise után tartjuk a templomban. Ezen a szentórán egyházunk betegeiért imádkozunk. Szívünkben és imánkban elhoztuk őket és Jézus elé tesszük le, mint kincseket, akik számunkra a legértékesebb ajándékok. Ők Jézus irgalmas szeretetének hordozói, akik mindig emlékeztetnek bennünket a kereszthordozás méltósággal történő hordozására. Ezt asz erőt Jézusból nyerik. 18-án Nagyböjt első vasárnapja lesz. Készítsük fel mi is testünket és lelkünket, hogy méltó tanúságtevői lehessünk annak, aki értünk vállalta a halált, azért, hogy nekünk megmutassa az örök élet útját.

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy szeretetből teremtettél és úgy szeretsz, ahogy vagyok.
Köszönöm, hogy életet adtál, jónak és értékesnek alkottál engem.
Elismerem, hogy ennek ellenére bűnös vagyok, de megváltott és szeretett vétkes.

Hiszem és vallom, hogy Jézus Krisztus értem is meghalt és megváltott minden bűnemtől, Feltámadásával egy örömteljes új életet hozott nekem.

Jézus Krisztus! Az élő Isten Fia!

Átadom magamat Neked.
Átadom életem irányítását, mert Nálad van legjobb helyen.

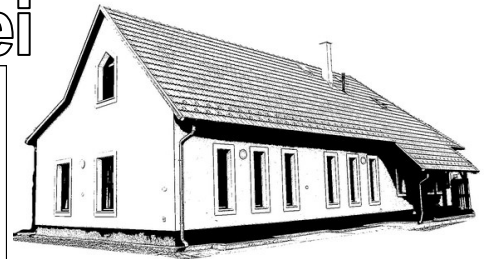
Lég Úr a magányomban és minden kapcsolatomban! Légy Úr a munkámban és pihenésemben!

Légy Úr a vágyaimban és anyagi helyzetemben! Légy Úr az életem minden területén! Kérek, küldd el nekem a Szentlelket, akit megígértél, hogy általa hűséges maradjak Hozzád!

Szentlélek Úristen!

Erősíts meg az Egyház szeretetében, a közösség és Isten országának építésében!

Add meg az erőt, amit az apostolok is megkaptak Tőled, hogy bátran és tüzes lélekkel tehessek tanúságot egyházunk felelős tagjaival együtt Isten szeretetéről, Jézus Krisztus szent nevében.

A Szenvedés értéke (Galgóczi Erzsébet)

A szenvedés drága kincs,
Nyomában boldogság lebeg.
Az igazi boldogságot: a szenvedést,
Ne átkozzátok, emberek!
Mert a szenvedés gyötrelme oktat,
Hisz, könnyét az Ég facsarja ki,
Hogy próbáljuk meglátni azt,
Mily hiúság a föld dicső ábrándjai!
A szenvedés int türelemre,
A szenvedés reményt kínál.
A szenvedés ragyog, mint a drága gyémánt,
De csak az igaz szeretet sugárinál.
A szenvedés az Isten csókja,
Mely szentté, naggyá alakít,
Azt szállja meg mint égi harmat,
Ki Isten felé tárja ki szívét.
Nem irigylem én azt, ki nem tudja,
Mi az a kín,... emésztő szenvedés,
Mert a boldogság nem más, testvéreim,
Mint az Isten akaratából viselt szenvedés.
A tenger szenvedés között,
Mely e siralom völgyében vagon,
Az életet szenvedés nélkül élni,
Ez a legnagyobb fájdalom!

Februárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Jan. 30 – Febr. 7 Özv. Végh Antalné Özv. Győrvári Pálné Özv. Horváth Albertné Özv. Nagy Balázsne	Febr. 8 – 16 Özv. Bársony Lászlóné Özv. Győrvári Gáborné Özv. Takács Ernőné Molnárné Bálint Erzsébet	Febr. 17 – 25 Sponga Istvánné Kiss Katalin Nagy Jánosné	Febr. 26 – Márc. 6 Sponga Anita Acsai Lászlóné Csernák Nikolett Özv. Kiss Albertné Bolonovszky Lászlóné
---	---	---	---

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

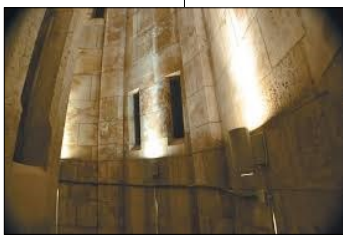
2018. február

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2 18.30 óra lfi -hittan	3 18 óra Cursillo kiscsoport	5 18 óra Jézus Szíve Család imája
5 17.30óra Mária Rádió ima	6	7	8	9 18.30 óra lfi -hittan	10	11
12	13	14 HAMVAZÓ- SZERDA	15	16 18.30 óra lfi -hittan	17	18 10 óra Csodavilág
19	20	21	22	23 18.30 óra lfi -hittan	24	25
26	27	28				

Örökség

Egy bizonyos hegyi faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak. Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig. Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: - "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" - Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámuta-

Egy perc böjerség...

letre és függesszék fel a falra: - "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz - felelte a nemesember. - Amikor pedig nem lesztek itt, az a hely sötét lesz. Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házában bizonyos része sötétben marad." Vajon a mi lámpásunk meg van gyújtva? Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezett minket? Ha a megfelelő helyen világít életünk, akkor igazi a mi Krisztus várásunk.

<https://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-lelekemelo-2/>

Nagyböjt

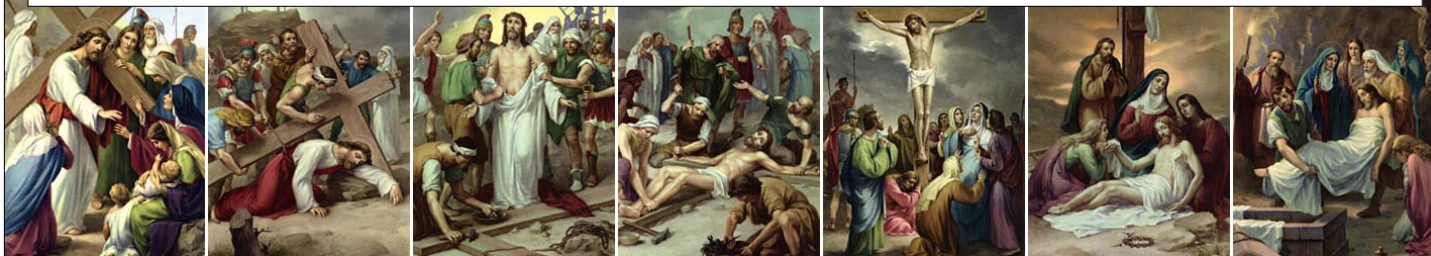
Ne felejtjük el, hogy **2 szigorú böjti** napot kell tartanunk: Hamvazószerdán és Nagypénteken. Napi háromszor lehet étkezni, egyszer lehet jól lakni és húst nem szabad fogyasztani!

Érvényes minden felnőtt keresztényre, 18 és 60 év között, kivéve betegség és áldott állapot.

A Nagyböjt péntekjein húsvévi tilalom van!
Hamvazószerdán a Nagyböjt kezdetét a hamvazózkodás jelenti.

Nagyböjtben minden pénteken, a szentmiséket követően **Keresztutat** tartunk.

Böjte Csaba: Nagyböjti gondolatok

Mindannyiunkban Isten csodás kincsei, a meghallgatott imákra adott válaszai rejlenek. Mint a vasérc vagy az arany a tárnák mélyén, az igazgyöngy a kagylóban a tenger fenekén, ott lapul benned, bennem a képlet, mely orvossággá válva, életet menthet, a tervrajz, melyből kigyózó út lesz, hogy testvéredhez vezesse lépteid. Benned van a béke terv, melyet ha alázattal megfogalmazol és kimondasz hangosan, elhallgatnak a fegyverek, és mosoly költözik a gyermekek arcára.

A titok, a csoda benned van! A nagyböjt szent idejében még inkább mint máskor. Felszínes csapongások, üres lötyögések helyett, magadba kell mélyedned, hogy felfedezd lelkedben rejlő értékeket. Merülj alá a csendben! Csodálatos érzés ott bent meghallani a verset, meglátni a festményt, a képletet, a megoldást, és szépen vázlatokat készítve, lassan világra szülni azt. Egy gondolat, mely nemcsak neked fontos, ott lent, belsődben kezd körvonalazódni, még csak dereng, de Te érzed, hogy belőled kikiváncozik. S mint a bányász a mély üregben, sötétben egyedül,

dolgozol, megfogod, megfogalmazod, felszínre hozod, hogy megajándékozd vele a világot. Csodálatos érzés szülőanya lenni egy igazi értéknek, egy szellemi kincsnek, melyben az emberek meghallgatott imáikra adott választ találnak.

Persze a gonosz szeretné elhitetni, hogy Te értéktelen vagy, megdő föld, üres pusztaság. Azt hazudja, hogy benned nincsenek igazgyöngyök, kár is lemerülnöd a hullámok alá, úgysem találsz ott önmagadban semmit. Azt mondja: szórakozz, légy vidám, élj a mának, magadnak, neked sem ad senki semmit ingyen! Ne hidd el neki, hazudik: Te Isten gyermeke vagy, felbontatlan levél, melyre a Teremtő az ő gyermekei iránti végtelen szeretetét írta, fogalmazta meg csodálatosan. Általad akarja tovább teremteni a világot az Isten, választ küldeni a sokakat gyöttrő kérdésekre. Ne vesztítsd el magad, mert válasz vagy valakiknek, sokaknak! Kicsinységed ne aggasszon, piciny ceruza hegygel írtak remekműveket!

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!